

[Krag.]

Presseorganer, men har givet et selvstændigt Udtryk for en Viden, som de uretmæssigt var kommet i Besiddelse af.

Den højtærede Undervisningsminister har jo omtalt disse Spørgsmaal paa et Møde og i en Leder i Hovedorganet „Social-Demokraten“. Jeg skal ikke komme ind paa denne Artikel eller denne Tale, men blot sige, at saaledes som disse Lovforslag er formet, hvor man omhyggeligt har undgaaet at tage Sigte paa bestemte udtalte Forhold, paa bestemte Organisationer eller paa bestemte Omraader af Landet og derigennem har draget Omsorg for — en Omsorg, som jeg ganske billiger —, at dette Forslag kommer til at tage Sigte paa rent indenrigspolitiske Forhold, synes jeg, det er en uhyre Uforsigtighed og Uforstandighed af den højtærede Undervisningsminister, at han har udtalt sig, som han gjorde. Jeg ser nok, at Ministeren lader, som om han undertrykker et Smil i den Anledning, men der er slet ikke Plads for Smil i Behandlingen af denne Sag, thi netop gennem den fremsatte Udtalelse har den højtærede Minister tydeligt givet til Kende, at det er først og fremmest visse særlige Forhold inden for et ganske snævert Omraade af Landet, der tages Sigte paa, thi ellers kunde der ikke tillægges dette Forslag nogen som helst udenrigspolitisk Betydning.

Som sagt, jeg erkender, at der er i vort offentlige Liv i de senere Aar groet op mange ildelugtende Vækster, som der kan være Anledning til at luge væk. Jeg er ogsaa enig i, at det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet, og at det derfor er naturligt, at man optager til nøje Undersøgelse og Prøvelse, hvad der samtidig med, at Sikkerheden for Ytringsfriheden og for Foreningsfrihedens Hævdelse bevares i dette Land, kan gøres for at modvirke Misbrug af disse Friheder. Til at forhandle herom er vi ogsaa villige, men vi mener jo rigtignok, at Forslagene paa forskellige Omraader gaar for vidt. Vi tror at vide, at adskilligt af det, som man hævder foregaar baade ved Nattetid og under mystiske Former, saaledes som denne og hin paa staar at have set, henhører i Fantasiens Verden og ingenlunde bør tillægges den Vægt, som den høje Regering søger at tillægge det. Dette gælder f. Eks. Marinekorps som siges dannet rundt i Landet. Jeg tror, at naar man kender nærmere til, hvorledes dette Korps er kommet til Verden, og under hvilken Ledelse det er, saa er der ingen Grund til at nære nogen Frygt for, at det vil være i Stand til at sætte Hetz i Befolkningen i Retning af

Uro i kommende Tider. Jeg har dog ogsaa ladet mig sige fra meget autoritativ Side, at de, der har været ude for virkelig at foretage en Undersøgelse af Nattemarcherne og de natlige Øvelser o. s. v., har ikke haft Held med sig. Det er akkurat ligesom med dem, der bliver sat til at undersøge Spøgeri, de træffer næsten aldrig Spøgelset, medens andre paa staar at have mødt det hver eneste Nat. Jeg tror ikke, man skal lægge alt for meget deri, og netop ud fra denne Betragtning stiller vi os i Venstre paa det Standpunkt, at vi er rede til at tage disse Spørgsmaal op til Overvejelse, til Prøvelse, for at faa Klaring paa, hvad der virkelig er foregaaet, om der virkelig her i Landet foregaar Korpsdannelse, gruppedelte, som det hedder, under Kommando, med ubetinget Lydighedspligt og saaledes, at de bevæbnes med det Formaal ved terroristisk Handling at sikre sig afgørende Indflydelse paa politiske Sager. Hvis saadanne Korps findes, saa skal de naturligvis inødegaaes, saa skal naturligvis Foranstaltninger derimod træffes. Deri er jeg ganske enig, ligesom jeg ogsaa er ganske enig i, at man naturligvis ikke bør finde sig i, at organiserede Tropper indbryder i Mødesale for med Vold at hindre Talefriheden, Forhandlingsfriheden inden for Murene. Det bør man naturligvis ikke finde sig i, men jeg maa rigtignok sige, at jeg havde troet, at man i den gældende Lovgivning havde Vaaben til at klapse Personer, som optræder paa den Maade, med saadanne Formaal, ret forsvarligt af, hvis man bare vil anvende disse Bestemmelser.

Med Hensyn til Forslaget om Vaabenhandel, Vaabentilvirkning og Vaabenindførsel maa jeg sige, at vi har i Venstre haft vor Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold i svunden Tid og gentagende fremsat Forslag til en bedre Ordning end den, vi har for Tiden. Vi har ikke kunnet trænge igennem med vore Forslag; i hvert Fald, færdigbehandlet er de ikke blevet, og derfor er vi ogsaa rede til at tage det tredje Forslag, som her er til Behandling, Forslaget om Statsmagtens Forhold til Vaabnene, op til en nøje Overvejelse og Prøvelse. Men vi mener rigtignok, at ogsaa i dette Forslag er der Bestemmelser, som giver god Anledning til Betænkelighed, og at Forslaget paa adskillige Punkter er mere vidtgaende, end rimeligt kan skønnes at være, ligesom vi ogsaa maa være af den Opfattelse, at saa længe Vaabenfabrikation foregaar ud over Verden, med en omfattende, verdensomspændende Handel med disse Produkter, en Produktion og